

Dictum

Artikel 135, lid 1, onder a), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat de daarin vastgestelde vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde (btw) niet geldt voor de prestaties van een belastingplichtige die bestaan in de verstrekking van een verzekeringsproduct aan een verzekeringsmaatschappij en, bijkomend, de plaatsing van dit product voor rekening van deze maatschappij alsook het beheer van de gesloten verzekeringsovereenkomsten, in het geval de verwijzende rechter deze prestaties voor de btw als één enkele prestatie zou aanmerken.

(¹) PB C 87 van 16.3.2020.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Cluj (Roemenië) op 11 februari 2021 — NSV, NM / BT

(Zaak C-87/21)

(2021/C 206/16)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: NSV, NM

Verwerende partij: BT

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 1, lid 2, artikel 5 [en] artikel 4, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG (¹) aldus worden uitgelegd dat een wisselkoersrisicobeding niet is uitgesloten van toetsing wanneer met dat beding in een overeenkomst onder bezwarende titel, die wordt beheerst door machtsverhoudingen, een beginsel wordt opgenomen dat is vervat in een norm van aanvullend recht die van toepassing is op overeenkomsten om niet, die ertoe strekt de contractspartijen op voet van gelijkheid tegenover elkaar te plaatsen en die de wetgever niet heeft beoordeeld met het oog op vaststelling van een redelijk evenwicht tussen de belangen van de verkoper en die van de consument, indien de verkoper dat beding heeft opgenomen in de overeenkomst zonder de consument voorafgaand aan sluiting ervan te informeren, te adviseren en te waarschuwen met betrekking tot de bijzonderheden van het bankproduct wat betreft de kenmerken van de munteenheid van de lening, opdat de consument de economische gevolgen van zijn verbintenis kon begrijpen?
- 2) Moet richtlijn 93/13/EEG aldus worden uitgelegd dat uitsluiting [van toetsing] niet gerechtvaardigd is indien er aanwijzingen bestaan dat de verkoper het beding te kwader trouw heeft opgenomen, in de wetenschap dat toepassing van het in de norm van aanvullend recht tot uitdrukking gebrachte beginsel het evenwicht tussen de rechten en plichten van partijen aanzienlijk kan verstoren ten nadele van de consument?

(¹) Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék (Hongarije) op 3 maart 2021 — BE / Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Zaak C-132/21)

(2021/C 206/17)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: BE

Verwerende partij: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (nationale autoriteit voor gegevensbescherming en vrijheid van informatie, Hongarije)

Bevatkozó: Budapesti Elektromos Művek Zrt.

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 77, lid 1, en artikel 79, lid 1, van [verordening 2016/679 ⁽¹⁾] aldus worden uitgelegd dat het in artikel 77 bedoelde administratief beroep een instrument is voor de uitoefening van publiekrechtelijke rechten, terwijl de in artikel 79 genoemde voorziening in rechte een instrument is voor de uitoefening van privaatrechtelijke rechten? Zo ja, volgt hieruit dan dat de toezichthoudende autoriteit die bevoegd is om kennis te nemen van administratieve beroepen bij voorrang bevoegd is om de inbreuk vast te stellen?
- 2) Indien de betrokkene die meent dat de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens inbreuk heeft gemaakt op verordening 2016/679, zowel gebruik maakt van zijn recht om bezwaar aan te tekenen op grond van artikel 77, lid 1, van die verordening, als van zijn recht om een voorziening in rechte in te stellen op grond van artikel 79, lid 1, van diezelfde verordening, brengt een uitlegging in overeenstemming met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: "Handvest"), dan met zich mee dat:
 - a) de toezichthoudende autoriteit en de rechter onafhankelijk van elkaar bevoegd zijn om te onderzoeken of er sprake is van een inbreuk, en aldus tot uiteenlopende conclusies kunnen komen; dan wel dat
 - b) het besluit van de toezichthoudende autoriteit inzake de vaststelling van de inbreuk, gelet op de gedelegeerde bevoegdheid van artikel 51, lid 1, van verordening 2016/679 en de bij artikel 58, lid 2, onder b) en d), van diezelfde verordening toegekende bevoegdheden, voorrang heeft?
- 3) Moet de onafhankelijke status die artikel 51, lid 1, en artikel 52, lid 1, van verordening 2016/679 aan de toezichthoudende autoriteit verlenen aldus worden uitgelegd dat de toezichthoudende autoriteit bij de behandeling van en het nemen van een besluit op een overeenkomstig artikel 77 van die verordening aangetekend bezwaar niet gebonden is door de definitieve beslissing van de krachtens artikel 79 van diezelfde verordening bevoegde rechter, en aldus ter zake van dezelfde vermeende inbreuk een andersluidend besluit kan nemen?

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 314, blz. 72).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Efeteio Athinon (Griekenland) op 3 maart 2021 — VP, CX, RG, TR e.a. / Elliniko Dimosio

(Zaak C-133/21)

(2021/C 206/18)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Efeteio Athinon

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: VP, CX, RG, TR e.a.

Verwerende partij: Elliniko Dimosio